

Albrechtsen (VS):

Jeg går ud fra, at Monitor har haft en journalist placeret uden for udvalgsværelserne og dér har optalt, hvem der gik ud og ind, så der foreligger vel næppe nogen sivning.

Jeg vil først lige komme med en kort bemærkning til hr. Arentoft, som jo foretog en længere gennemgang af spalterne i folketingets forhandlinger. Det er fuldstændig korrekt, at hr. Arentoft også dengang gav udtryk for en vis tilfredshed med, at der nu skulle indføres den praksis – som altså ikke tidligere havde været der – at forsvarsministeren skulle orientere forsvarsudvalget bedre. Man kan så have vidt forskellige vurderinger af, om de forhåbninger, hr. Arentoft havde dengang, så også blev indfriet senere hen. Dér er hr. Arentoft og jeg jo ganske uenige. Men hr. Arentofts analyse af, hvad der blev sagt dengang, synes jeg ikke på nogen som helst måde svækker den anvendelse af citatet, som forslagsstillerne har gjort i bemærkningerne. Det var forhåbninger, hr. Arentoft kom med. Hvad angår beskrivelsen af forholdene, som de havde været, er det jo dem, der er redegjort for i bemærkningerne.

Så hæftede jeg mig ved, at hr. Nør Christensen som den eneste af ordførerne anfægtede selve princippet i VS' beslutningsforslag. Hr. Nør Christensen er den eneste af ordførerne, som klart og utvetydigt tildeler 11 mands udvalget – dette private organ, som hr. Thoft også understregede at der er tale om – en direkte rolle som parlamentarisk kontrolorgan. Hr. Nør Christensens bemærkning kunne kun forstås sådan, at der var en sidestilling mellem forsvarsudvalg og 11 mands udvalg. Dér adskiller hr. Nør Christensen sig altså fra resten af ordførerne. Så vidt jeg kunne høre, var der nemlig ingen, der anfægtede princippet i VS-forslaget, således som hr. Stinus gjorde rede for det, nemlig at 11 mands udvalget ikke er et organ for den parlamentariske kontrol. Hr. Nør Christensen ser uforstående ud, så det er muligt, jeg har misforstået hr. Nør Christensen. Det kan så give hr. Nør Christensen anledning til at komme op og præcisere, at han ikke har den opfattelse.

Dernæst vil jeg komme med en tak til det radikale venstre og socialistisk folkeparti for den positive modtagelse af dette forslag og

også for understregningen af, at vi i udvalget skal have en gennemgang af disse ting.

Jeg vil også sige tak til hr. Knud Damgaard. Jeg synes, at der i hr. Knud Damgaards bemærkninger faktisk i væsentlig grad lå en fremstrakt hånd over for tankegangen i forslaget. For det første understregede hr. Knud Damgaard, at der i bemærkningernes beskrivelse af tilstandene, som de faktisk har været, var en grad af objektivitet. Det takker jeg for. Og hr. Knud Damgaard understregede, at når der lejlighedsvis har været tale om, at man nok er gået over kanten med hensyn til, hvad 11 mands udvalget skal bruges til, og at man i fremtiden vil stille disse spørgsmål gennem forsvarsudvalget, så har hr. Knud Damgaard jo dermed imødekommet et af de ønsker, som ligger bag ved dette forslag. Det vil jeg gerne sige tak for.

Hr. Knud Damgaard gav også udtryk for, at hvis det er sådan, at partierne ønsker, at der skal ske en øget information gennem forsvarsudvalget, så er det noget, hr. Knud Damgaard og socialdemokratiet vil støtte i udvalget. Da jeg går ud fra, at det også er et synspunkt, som det radikale venstre deler, tror jeg altså, at der aftegner sig et flertal for, at der kan ske en sådan øget orientering til forsvarsudvalget om disse ting, og at der kan ske denne, skal vi sige korrektion af arbejdet i forhold til 11 mands udvalget, som hr. Knud Damgaard nævned.

Om end der ikke er givet udtryk for et decideret flertal for VS' forslag, synes jeg alligevel, der hermed er kommet en sådan større klarhed omkring, hvad 11 mands udvalget er, og hvad det især ikke skal være, at der er grund til i nogen grad at være tilfreds. Jeg vil naturligvis aldrig være helt tilfreds, så længe man har det forsvarsforlig og den militærordning osv., som man har, og som har ført til 11 mands udvalgets dannelse osv., men det er jo noget, som disse partier selv må tage ansvaret for. Og de må, som vi også understregede det i bemærkningerne, gerne have et sådant privat udvalg for vores skyld, lige så vel som alle andre organisationer må oprette de private udvalg, som de finder for godt. Det er ikke forslaget sigte at blande sig i det. Men det, der har været sigtet, synes jeg vi er nået et stykke med under denne debat.

Jeg håber så, at den opfordring, hr. Stinus kom med om, at vi i udvalget får en gennem-